

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 101. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm5446.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 21.

1 Op ad Bjerg og ned i Dal,
Over Mark og Enge,
Jakob gik en Morgen sval,
Hviled ikke længe,
Kun i lumre Middagsstund
Sad han i en Palmelund,
Tænkde paa sin Moder.

2 Faders Huus og Moders Favn
Ryggen saa at vende,
102Altid kalde Sorg og Savn
Ømme Ungersvende,
Sagtens kan man da forstaae,
Det Rebekkes Jakob laae
Som en Steen paa Hjerte.

3 For hans Broder, grum i Sind,
Ham paa Livet trued,
Og hans gamle Fader blind
Bedst dog *Edom* hued,
Derfor *Jakob* gik sit Skud
I den vide Verden ud,
Kun med Stav til Støtte.

4 Natten kom med Kæmpeskridt,
Dagen mat sig værged,
Intet Herberg vidt og bredt
Saaes paa Flakkebjerg,et,
Under aaben Himmel træt
Jakob fandt dog Søvnens let,
Steen til Hovedgiærde.

5 Han var af den gamle Tro
Alt i Ungdoms-Dage,
Lagde sig med Bøn til Ro,
Bad det Gud saa mage,
Han i Verden fandt sit Brød,
Saae igien sin Moder sød,
Faders Huus med Glæde.

6 Maanen skinned høit i Sky,
Alle Stjerner blinked,
103Jakob sov i Himlens Ly,
Engle ad ham vinked,
Sødt det for hans Øre sang,
Drømmesyn fra Gladhjems Vang
For hans Øie svæved.

7 Stige saa han da til Jord
Dale ned fra Himlen,
Op og ned som Lynild foer
Paa den Engle-Vrimlen,
Over alle Engletrin
Straaled høit paa Stige-Tind
Alle Kongers Konge.

8 Mund oplod den Herre prud,
Som med Orgel-Toner:
Abrahams og Isaks Gud,
Som i Himlen throner,
Dine Fædres Gud er Jeg,
Sagde han, thi frygt kun ei,
Stol kun paa min Naade!

- 9 Landet, som du hviler paa,
Det er et af Mine,
Det jeg under Himmel blaa
Skiænker dig og Dine,
Afkom din som Skovens Løv,
Himlens Lys og Jordens Støv,
Folk til Verdens Ende!
- 10 I dit Navn og i din Sæd
Stammer trindt paa Jorden:
104Soels Opgang og Hvilested,
Sønderleed og Norden,
Jeg velsigne vil engang,
Da velsigne de i Sang
Dig og denne Time!
- 11 Hvor du gaaer, er ogsaa Jeg,
Godt dig at beskytte,
Viser Dig den bedste Vei
Til din Faders Hytte;
Før de kom med Glæde hjem,
Aldrig Haand Jeg slog af dem,
Som til Mig slog Liden!
- 12 Røsten tav og Synet svandt,
Sønnen med det Samme,
Jakob sig forbauset fandt,
Kunde knap udstamme:
Underfuldt er Stedet her,
At vor Herre var saa nær,
Det jeg ikke vidste.
- 13 I hans Hjerne, som han laa,
Mødtes Tanker mange,
Gjorde for den Himmel blaa
Angest ham og bange,
Bæve maa jeg, var hans Ord,
Sødt jeg sov hvor Herren boer,
Her er Himlens Porte.
- 14 Morgengry ham vaagen fandt,
Flux var han paafærde,
105Reiste hurtig op paa Kant
Haarde Hovedgiærde,
Salved Steen med Olje fin,
Bygde saa for Herre sin
Alter paa det Jævne.
- 15 Soel oprandt og Lærken slog
Mildt i Morgenrøden,
Vandringsstaven Jakob tog,
Sørged ei for Føden,
Haabefuld i Herrens Navn
Faders Huus og Moders Favn
Ryggen nu han vendte.
- 16 Som han gik, han bad og sang:
Bethel skalst du hede,
Herrens Huus i Himmelvang,
Hvor jeg kom at bede;
Fører Gud mig hjem, derhos
Tiender jeg af alt mit Gods,
Offrer ham det Bedste.
-